

Alle goede dingen bestaan in drieën

Als kind werd mij verteld dat, als je later naar de hemel ging, je niets anders te doen had dan zingen, altijd en eeuwig zingen. Dat leek me toen al niks. Maar ook de zeventig maagden die je als moslim krijgt aangeboden zouden me uiteindelijk niet zijn bevallen. Eentonig werk. Bij De Literaire Hemel hebben ze dat verlangen naar variatie goed begrepen. Elke keer zijn er drie gasten - dat dan weer wel -, en daarbij komen de meest uiteenlopende onderwerpen aan de orde. Ook wat betreft het taalgebruik is het niet bepaald koekoek één zang. Zo leest vanavond Esther Gerritsen, de schrijfster van 'Dorst', een passage voor waarin een vrijpartij zeer plastisch wordt uitgebeeld. Nee, dan Willem Kloos. Biograaf Bart Slijper beschrijft hoe Kloos zich verzet als zijn vriend Verwey de volgende regels wil publiceren: 'Néér woog 'k 't zwaar hoofd en in zijn roden mond / Zonken mijn lippe', een star in purpreen nacht'. Was natuurlijk ook wel erg direct. Die Slijper is trouwens een begenadigd verteller: ik moet voortdurend denken aan een vroegere docent van me, de schrijver Kees Verheul, die net zo struikelend tussen aarzeling en enthousiasme mij iedere les op het puntje van mijn stoel hield. Maar verzadigd raakt een mens nooit en dus zit ik intussen ook uitgebreid aan andere dingen te denken. Aan het gezegde 'kleren maken de man' bijvoorbeeld. Neem de vaste interviewers, Annette en Albert (wij komen vaker in Amen en bij ons thuis is dit voldoende aanduiging, net als Sacha en Matthijs). Annette ziet er als altijd prachtig uit. Krijgt waarschijnlijk ook nooit een verkeersboete. Albert daarentegen zit er, net als de meeste mannen, volstrekt functioneel gekleed bij. In tegenstelling tot hem lijken de mannelijke gasten vanavond wel van zins iets van hun persoonlijkheid te laten zien in hun outfit. Auke Hulst (Kinderen van het ruige land) oogt in zijn trainingsjack alsof hij zo van een al even ruige camping komt - en dat met zo'n beeldschone moeder. En het bloemetjeshemd van Bart Slijper, ik weet zeker dat het iets uitdrukt, maar wat? We krijgen pas goed zicht op het hemd als Slijper zijn jasje uittrekt. Het is dan ook bloedheet in de zaal. Waardoor mijn gedachten verder afdwalen naar koude dranken. En vandaar naar dat bericht over twee mannen in Kameroen die het ook maar beter bij een ijskoud pilsje hadden kunnen houden. Het schijnt dat het tweetal is opgepakt in hun stamcafé omdat ze Bailey's Irish Cream dronken. Een echte man drinkt geen Bailey's en dus zijn ze tot vijf jaar gevangenschap veroordeeld 'vanwege homoseksualiteit'. Met enige bezorgdheid kijk ik naar een van de schrijvers die uitgebreid van zijn cointreau zit te genieten. Ook niet echt een mannendrank, en je bent hier toch op het platteland. Ik heb wel zin in thee maar pak toch maar een pilsje. Thuis nog even aan de wijn, met een calvadosje toe. Want alle goede dingen bestaan in drieën. En zoals Kloos al zei: 'de natuur is zeer mooi, maar u moet er wel iets bij te drinken hebben'.

Andries Rodenboog